

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 336/2021
14.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Васић, адвокат у ..., против тужених ББ, ВВ, обоје из ..., које заступа пуномоћник Милутин Трнинић, адвокат у ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Зоран Јањић, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 4596/20 од 17.09.2020. године, у седници већа одржаној 14.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 4596/20 од 17.09.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 7422/18 од 07.09.2018. године утврђено је да се тужба сматра повученом. Решењем Вишег суда у Београду П 7422/18 од 04.06.2020. године допуњено је наведено решење тако што је обавезан тужилац да на име накнаде трошкова поступка исплати туженима ББ и ВВ износ од 1.045.125,00 динара и туженом ГГ износ од 614.520,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 4596/20 од 17.09.2020. године одбијене су жалбе тужиоца и потврђена првостепена решења и одбијен захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући изјављену ревизију у смислу члана 408. у вези члана 420. става 6. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија није основана.

Пуномоћник тужиоца, уредно позван, изостао је са рочишта од 07.09.2018. године, а изостанак није оправдао. Пуномоћници тужених, који су приступили на рочиште, одбили су да расправљају. Првостепени суд је, на основу члана 311. става 2. ЗПП, решењем од 07.09.2018. године утврдио да се тужба сматра повученом, а

допунским решењем од 04.06.2020. године, на основу благовремено поднетог захтева за накнаду трошкова, обавезао тужиоца да туженима накнади трошкове поступка.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује да су били испуњени законски услови за одлагање рочишта од 07.09.2018. године. Пуномоћник тужиоца Мирослав Васић, у складу са чланом 310. ЗПП, имао је могућност да оправда свој изостанак са рочишта од 07.09.2018. године. Правдање изостанка годишњим одмором који је био планиран још 18.07.2018. године, од када датира потврда АКБ, није прихватљив разлог јер је пуномоћник тужиоца имао довољно времена да, у складу са чланом 89. ставом 1. тачком 3) ЗПП, овласти другог пуномоћника за заступање тужиоца на поменутом рочишту. Према садржини пуномоћја од 10.03.2008. године тужилац је поред адвоката Мирослава Васића, за заступање у овој парници овластио и адвоката Татјану Савић. Пуномоћник Татјана Савић је у поднесцима тужиоца означавана као пуномоћник, а такође је и заступала тужиоца на више рочишта у овој парници. Са рочишта од 07.09.2018. године изостала је и пуномоћник Татјана Савић, а свој изостанак није оправдала. Сходно наведеном, нижестепени судови су на основу правилне примене члана 311. става 2. ЗПП, решењем утврдили да је тужба повучена. О накнади трошкова поступка нижестепени судови су одлучили на основу правилне примене одредаба чланова 157. става 1. и 154. ЗПП, као и одредаба Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је, на основу члана 414. става 1. у вези члана 420. става 6. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић